

Sygn. akt I C 60/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Katarzyna Kałwak**

Protokolant **st. sekr. sądowy Urszula Krzywoń**

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. w Oleśnie

sprawy z powództwa **M. T.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A. z siedzibą**

w W. na rzecz powoda **M. T.** kwotę **6.702,98 zł** (sześć tysięcy siedemset dwa złote 98/100) wraz z odsetkami:

- a) ustawowymi liczonymi od kwoty 5.151,44 zł (pięć tysięcy sto pięćdziesiąt jeden złotych 44/100) od dnia 09.07.2015 r. do dnia 31.12.2015 r.,
- b) ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 5.151,44 zł (pięć tysięcy sto pięćdziesiąt jeden złotych 44/100) od dnia 01.01.2016 r. do dnia 12.06.2017 r.,
- c) ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 6.152,98 zł (sześć tysięcy sto pięćdziesiąt dwa złote 98/100) od dnia 13.06.2017 r. do dnia zapłaty,
- d) ustawowymi liczonymi od kwoty 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych 00/100) od dnia 22.07.2015 r. do dnia 31.12.2015 r.,
- e) ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych 00/100) od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A. z siedzibą**

w W. na rzecz powoda **M. T.** kwotę **3.413,26 zł** (trzy tysiące czterysta trzynaście złotych 26/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł (dwa tysiące czterysta złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje **Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Oleśnie** zwrócenie powodowi **M. T.** kwoty **139,74 zł** (sto trzydzieści dziewięć złotych 74/100) tytułem niewykorzystanej części zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26.01.2016 r. powód **M. T.** prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...) i (...). mgr inż. M. T. z siedzibą w O. wystąpił przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. domagając się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 5.701,44 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 5.151,44 zł od dnia 18.04.2015 r. do dnia zapłaty,

- 550 zł od dnia 22.07.2015 r. do dnia zapłaty

oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 31.03.2015 r. doszło do kolizji spowodowanej przez kierującego pojazdem ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej

u strony pozwanej, w wyniku czego został uszkodzony samochód T. nr rej. (...) będący własnością B. M..

B. M. zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu wypadku, tj. 31.03.2015 r.

Pismem z dnia 17.04.2015 r. (...) S.A. przyznało poszkodowanemu odszkodowanie za zniszczony pojazd w wysokości 4.262,41 zł

W dniu 25.06.2015 r. B. M. przeniósł na powoda na podstawie umowy cesji powierniczej roszczenia odszkodowawcze związane z uszkodzeniem jego pojazdu marki T., po czym powód poinformował stronę pozwaną o cesji.

Na zlecenie B. M. powód sporządził opinię nr (...) dotyczącą przedmiotowego pojazdu, która wykazała niedopłatę należnego odszkodowania. Zgodnie z tą opinią koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wynoszą 9.413,85 zł brutto.

Za sporządzenie opinii powód wystawił poszkodowanemu rachunek nr (...) na kwotę 550,00 zł, który to rachunek został przez poszkodowanego zapłacony i o zwrot tej kwoty powód wnosi również tym pozwem, wskazując, że koszty opinii rzeczoznawcy są normalnym następstwem zaistniałej szkody. Natomiast powód sporządził opinią na rzecz poszkodowanego, gdyż poszkodowany nie był w stanie samodzielnie oszacować kwoty należnego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu, a pomoc profesjonalnego rzeczoznawcy okazała się niezbędna wobec faktu zaniżenia kwoty przyznanego odszkodowania.

Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie stanowi suma niedopłaty i należność za opinię prywatną powoda: 9.413,85 zł brutto minus 4.262,41 zł brutto = 5.151,44 zł plus 550 zł = 5.701,44 zł.

Powód wskazał, że w dniu 07.07.2015 r. poprzez pełnomocnika wezwał mailowo stronę pozwaną do zapłaty kwoty 5.701,44 zł wraz z odsetkami. Jednak strona pozwana odmówiła wypłaty w stanowisku z dnia 14.09.2015 r.

Powód zwrócił również uwagę w pozwie na to, że pojazd utracił na wartości jako powypadkowy. Wskazał na zaniżenie przez stronę pozwaną stawek robocizny blacharsko – lakierniczej do poziomu 60 zł/rbg, które nie odpowiadają poziomowi stawek średnich miejsca zamieszkania poszkodowanego w dacie szkody, tj. kwocie 90 zł/rbg. Nadto, powód zarzucił stronie pozwanej bezzasadne obniżenie cen części zamiennych i robocizny. Powód domaga się wypłaty odszkodowania przy uwzględnieniu stawek za roboczogodzinę obowiązujących na terenie woj. (...) w dacie zaistnienia szkody i niezbędnego czasu na wykonanie napraw, przyjmując że do naprawy zostały użyte nowe części oryginalne i z zastrzeżeniem,

że ww. koszty winny być wskazane w wartościach brutto (+ VAT).

Jako podstawę odpowiedzialności strony pozwanej powód wskazał przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, a w szczególności art. 35 dotyczący objęcia ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów

mechanicznych odpowiedzialności cywilnej każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Roszczenie odszkodowe M. T. uzasadniał tym, iż pełna kwota należnego odszkodowania za uszkodzony pojazd winna być wypłacona najpóźniej w 30-tym dniu likwidacji szkody, gdyż nie zaistniały żadne okoliczności, które uniemożliwiałyby wypłatę

w ustawowym terminie. Jednakże, jeżeli strona pozwana dokonała wypłaty w terminie wcześniejszym, to ponosi odpowiedzialność za wszelkiego typu niedopłaty od dnia następnego po dacie wypłaty kwoty bezspornej. Przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych każą jako pierwszy dzień traktować dzień zgłoszenia szkody, co według powoda zasadniczo zmienia sposób liczenia terminu spełnienia świadczenia przez ubezpieczyciela. Tym samym, skoro szkoda została zgłoszona w dniu 31.03.2015 r.,

a wypłata kwoty bezspornej nastąpiła 17.04.2015 r., to B. M. winien był otrzymać pełną kwotę odszkodowania właśnie w dniu 17.04.2015 r. Natomiast strona pozwana przyznała mu jedynie część należnego odszkodowania. - pozew – k. 3 – 6.

W piśmie procesowym z dnia 10.03.2016 r. powód podniósł ponadto, że zgodnie

z zasadą pełnej restytucji szkody (art. 361 § 2 k.c.) poszkodowany mógł wcale nie naprawiać pojazdu, a strona pozwana winna naprawić szkodę w pełni. Natomiast żądanie faktur za naprawę pojazdu przez zakład ubezpieczeń jest bezprawne i stoi w sprzeczności z zasadą pełnego odszkodowania. Podobnie zakład ubezpieczeń nie może żądać naprawy pojazdu we wskazanym warsztacie i jeszcze żądać za naprawę faktury. Powód podniósł również, że podczas oględzin pojazdu rzeczoznawca (...) S.A. nie wskazał na zamontowanie żadnych zamienników w pojeździe poszkodowanego, a tym samym przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody winno nastąpić w drodze uwzględnienia wyłącznie części oryginalnych,

a opinia powoda jest oparta wyłącznie o oględziny rzeczoznawcy pozwanego. Nadto, B. M. nie posiada wiadomości specjalnych koniecznych do oszacowania wysokości należnego odszkodowania, dlatego zlecił wykonanie kalkulacji powodowi jako rzeczoznawcy, natomiast powód dochodzi tej należności na zasadzie cesji powierniczej. Strona pozwana - jako profesjonalista – winna była w terminie 30 dni sporządzić prawidłowy kosztorys i wypłacić poszkodowanemu pełne należne odszkodowanie. – pismo procesowe pełnomocnika powoda – k. 41 – 42v.

Pismem z dnia 06.06.2017 r. powód M. T. **rozszerzył powództwo** o kwotę 1.001,54 zł do kwoty łącznej 6.152,98 zł tytułem odszkodowania za zniszczony pojazd

w miejsce dotychczasowej kwoty 5.151,44 zł – co jest konsekwencją wyliczenia przez biegłego sądowego w toku sprawy należnego odszkodowania w kwocie 10.415,39 zł,

a (...) S.A. wyliczyło należność w kwocie 4.262,41 zł (10.415,39 zł - 4.262,41 zł = 6.152,98zł). Nadto, wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda odsetek ustawowych, a od 01.01.2016 r. odsetek ustawowych za opóźnienie, od kwoty 6.152,98 zł liczonych od dnia 18.04.2015 r. do dnia zapłaty. Powód podtrzymał też powództwo

w zakresie żądania kwoty 550 zł tytułem kosztu opinii sporządzonej przez powoda na rzecz poszkodowanego wraz z odsetkami ustawowymi, a od 01.01.2016 r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od kwoty 550 zł liczonymi od dnia 22.07.2015 r. do dnia zapłaty. Tym samym wartość przedmiotu sporu powód sprecyzował na kwotę 6.702,98 zł (6.152,98 zł + 550 zł). Ponadto, powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej według norm przypisanych od zmienionego powództwa. W zakresie żądania odszkodowego powód wskazał, że ceny części i zakres uszkodzeń pojazdu były od początku znane stronie pozwanej, gdyż opinia biegłego oparta jest na oględzinach strony pozwanej – i (...) S.A. winno wypłacić pełne odszkodowanie w terminie 30 dni, a tym samym pozostaje w zwłoce od 31 –go dnia rozpatrywania szkody. Strona pozwana w dniu 17.04.2015 r. wydała decyzję

w przedmiotowej sprawie, a więc powód uznał, że w tym dniu (...) S.A. dokonało już wszelkich potrzebnych ustaleń do wyliczenia należnego odszkodowania, a tym samym w dniu 18.04.2015 r. roszczenie odszkodowawcze było wymagalne. Natomiast odnośnie odsetek od kwoty 550 zł za opinię rzeczoznawcy strona pozwana pozostaje w zwłoce z zapłatą tej kwoty od dnia 22.07.2015 r. - pismo procesowe zawierające zmianę powództwa – k. 177 – 177v.

W **odpowiedzi na pozew** wniesionej dnia 25.02.2016 r. strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa

w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu (...) S.A. zakwestionowało wysokość szkody wyliczoną w kalkulacji powoda, która w ocenie (...) S.A. zawyża koszt naprawy, a przedłożony kosztorys ma charakter jedynie ofertowy stanowiący symulację kosztów, nieodzwierciedlającą kosztów faktycznie poniesionych przez poszkodowanego w związku z naprawą pojazdu. Strona pozwana podniosła, że powód nie wykazał, iż uszkodzony pojazd był na bieżąco serwisowany i naprawiany w (...) serwisie (...) jedynie częściami oryginalnymi sygnowanymi znakiem „O”,

tj. najdroższymi z rekomendowanych na rynku, w związku z czym (...) S.A. zakwestionowało dochodzenie kosztów naprawy według oryginalnych części producenta (O). W ocenie strony pozwanej koszty naprawy wynikające z załączonej przez powoda kalkulacji naprawy – mając na uwadze przede wszystkim wiek uszkodzonego pojazdu (8 lat), rodzaj uszkodzeń, jego stan, a także fakt nieserwisowania pojazdu (brak dowodu przeciwnego) – nie stanowią kosztów celowych i ekonomicznie uzasadnionych, a tylko do takich ogranicza się odpowiedzialność strony pozwanej. W ocenie strony pozwanej naprawa pojazdu poszkodowanego przy wykorzystaniu części oryginalnych Q bądź części o jakości porównywalnej PC/PT doprowadziłaby pojazd do jego stanu poprzedniego, a jednocześnie jej koszt byłby niższy, stanowiąc tym samym koszt ekonomicznie uzasadniony. Strona pozwana zakwestionowała też żądanie zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji naprawy, jako że jest to koszt niepozostający w bezpośrednim związku przyczynowym ze szkodą. Pozwany wskazał, że po przyznaniu odszkodowania decyzją z dnia 17.04.2015 r. z tytułu kosztów naprawy pojazdu, poszkodowany nie wnosił odwołania ze wskazaniem, iż wypłacona kwota odszkodowania pozostaje niewystarczająca dla przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego. Tymczasem w dacie wydania przez (...) S.A. decyzji poszkodowany miał zapewne już taką wiedzę, bowiem 13.04.2015 r. poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy wynajęty właśnie na okres naprawy pojazdu. Po naprawie trzeba było przedłożyć rachunek, a nie generować abstrakcyjne koszty w prywatnej kalkulacji. Stoi to w sprzeczności z ciążącym na poszkodowanym (wierzycielu) obowiązkiem współdziałania z dłużnikiem i minimalizacji rozmiarów szkody. Nadto, skoro szkoda została naprawiona, to odszkodowanie przysługuje za realny koszt naprawy. Odszkodowanie w takiej sytuacji musi pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym z kosztem naprawy jako szkodą faktyczną.

Strona pozwana zakwestionowała również początkową datę roszczenia odsetkowego podniesioną przez powoda w pozwie, tj. dzień 18.04.2015 r., powołując się na art. 817 k.c.,

tj. 30 – dniowy termin na wypłatę odszkodowania licząc od daty zawiadomienia o szkodzie. Strona pozwana przyznała, że poszkodowany faktycznie dokonał zgłoszenia szkody w dniu 31.03.2015 r. Jednak w zgłoszeniu szkody poszkodowany nie określił kwotowo swojego roszczenia w zakresie odszkodowania. Po otrzymaniu zgłoszenia (...) S.A. dokonało likwidacji szkody, w wyniku której decyzją z dnia 17.04.2015 r. przyznało na rzecz poszkodowanego odszkodowanie, spełniając świadczenie w wymaganym do tego

30 – dniowym terminie. Poszkodowany nie odwoływał się od wydanej przez (...) S.A. decyzji i nie dochodził dodatkowej kwoty odszkodowania. Świadczenia odszkodowawcze zakładu ubezpieczeń są terminowe, jednak zakład nie pozostaje w opóźnieniu co do kwot nieobjętych jego decyzją, jeśli poszkodowany po jej otrzymaniu lub wcześniej nie określił kwotowo swojego roszczenia. Natomiast w przedmiotowej sprawie to dopiero powód

w piśmie z dnia 06.07.2015 r. „zawiadomienie o cesji” wskazał, iż dochodzi odszkodowania

z tytułu kosztów naprawy pojazdu w wysokości przekraczającej wypłaconą przez (...) S.A.

z tego tytułu kwotę. W związku z tym ewentualny stan opóźnienia strony pozwanej

w wypłacie odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu winien być liczony najwcześniej od dnia doręczenia (...) S.A. ww. pisma powoda, tj. od dnia 09.07.2015 r. - odpowiedź na pozew – k. 29 – 34.

W piśmie procesowym z dnia 20.12.2016 r. strona pozwana podniosła, iż właściciel pojazdu uszkodzonego w kolizji z dnia 31.03.2015 r. – B. M. – zeznając jako świadek w przedmiotowej sprawie przyznał, że naprawił pojazd za łączną kwotą około 5.000zł, a skoro tak, to poniósł skonkretyzowane koszty naprawy, a w jego majątku powstał ściśle określony uszczerbek majątkowy, związany z kosztami naprawy. Zdaniem strony pozwanej w takiej sytuacji nie można

dochodzić hipotetycznych kosztów naprawy, tylko realnego kosztu. Wyplacona przez (...) S.A. kwota 4.262,41 zł mieści się natomiast

w sformułowaniu „około 5.000 zł”. Poza tym strona pozwana zarzuciła, że ani powód ani poszkodowany nie udowodnili faktu poniesienia przez poszkodowanego wyższych kosztów naprawy, niż odszkodowanie wypłacone przez (...) S.A. (brak faktur, rachunków). – pismo procesowe strony pozwanej – k. 121 – 125.

Natomiast w odpowiedzi na rozszerzenie powództwa strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 28.07.2017 r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone

w piśmie procesowym z dnia 20.12.2016 r. wskazując na realny deklarowany koszt poniesiony przez poszkodowanego na naprawę pojazdu w kwocie około 5.000 zł, a nadto, powód nie udowodnił, że tą naprawą pojazd nie został doprowadzony do stanu poprzedniego. – pismo procesowe strony pozwanej – k. 185.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31.03.2015 r. około godziny 12:15 w D. na ul. (...) doszło do kolizji drogowej. B. M. kierując pojazdem marki T. (...), rok produkcji 2007, nr rej. (...), będącym jego własnością, jechał drogą z pierwszeństwem przejazdu, kiedy kierowca pojazdu marki B. nr rej. (...) stanowiącego własność A. M.– J. M.- nadjechał i uderzył w prawy bok T..

Pojazd kierowany przez sprawcę był w dacie zdarzenia ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w W..

dowód : - fakty bezsporne.

Na skutek przedmiotowego zdarzenia w pojeździe B. M. doszło do następujących uszkodzeń:

- do wymiany: dolna prawa krata zderzaka, okładzina przedniego zderzaka, prawy reflektor, prawy reflektor przeciwmgłowy, przedni prawy błotnik, przednie prawe nadkole, zbiornik płynu spryskiwaczy (układu oczyszczania), prawy przedni amortyzator, pokrywa ozdobna tarczy przedniego prawego koła, opona przedniego prawego koła – z urealnieniem 65% kompensującym zużycie elementu;

- do naprawy: przednie prawe wzmocnienie boczne;

- do lakierowania: przedni prawy błotnik, okładzina przedniego zderzaka, przednie prawe wzmocnienie boczne, drzwi przednie prawe, słupek przednich prawych drzwi.

dowód : - opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, rekonstrukcji kolizji, wypadków i zdarzeń drogowych, wyceny wartości oraz kosztu i jakości napraw pojazdów samochodowych mgr inż. K. S. z dnia 05.05.2017 r. wraz z załącznikami w tym kalkulacjami naprawy w systemie (...) k. 130 – 162;

- dokumentacja zdjęciowa – w aktach szkody w załączeniu.

Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu na dzień szkody wynosi **10.415,39 zł brutto** przy zastosowaniu:

- nowych oryginalnych części zamiennych „O”,

- średniej stawki za roboczogodzinę prac mechanicznych, blacharskich i lakierniczych stosowanej w marcu 2015 r. na terenie woj. (...) przez nieautoryzowane warsztaty naprawcze – w wysokości 90,00 zł/rbh.

Zastosowanie do naprawy nowych, oryginalnych części zamiennych nie spowoduje zwiększenia wartości samochodu w stosunku do jego wartości przed szkody.

Przywrócenie pojazdu do stanu jak sprzed szkody wymaga zastosowania oryginalnych lub równoważnych oryginalnym części zapasowych oznaczonych „O” lub „Q”.

Wskutek szkody z dnia 31.03.2015 r. w samochodzie T. nie wystąpił rynkowy ubytek wartości pojazdu, bowiem taki ubytek wartości jest szacowany tylko dla pojazdów utrzymywanych w dobrym stanie technicznym o okresie eksploatacji do sześciu lat, a samochód poszkodowanego w dniu kolizji był eksploatowany 8 lat.

dowód : - opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, rekonstrukcji kolizji, wypadków i zdarzeń drogowych, wyceny wartości oraz kosztu i jakości napraw pojazdów samochodowych mgr inż. K. S. z dnia 05.05.2017 r. wraz z załącznikami w tym kalkulacjami naprawy w systemie (...) k. 130 – 162.

Poszkodowany B. M. zgłosił szkodę w dniu zdarzenia, tj. 31.03.2015 r., do (...) S.A. ubezpieczającego odpowiedzialność cywilną sprawcy, nie podając jednak żądanej kwoty odszkodowania.

dowód : - druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia OC sprawcy – w aktach szkody – w załączeniu.

(...) S.A., J. K., podczas oględzin pojazdu w stanie uszkodzonym nie stwierdził zamontowania w nim części innych niż oryginalne. W jego kalkulacji sporządzonej dla (...) S.A. jest uwzględnionych 6 części nieoryginalnych, alternatywnych – zamienników o porównywalnej jakości, które nie są identyczne z oryginalnymi, ale posiadają certyfikaty firm co do jakości. Dostawcą tych części jest inna firma niż producent, tj. T..

Wytyczne (...) S.A. są takie, aby urealnić wartość części do wartości ceny rynkowej, czyli obniżyć ją o 55% (z uwagi na to, że oceniany pojazd był 8 – letni). Kalkulacja jest optymalizowana. (...) S.A. jest traktowana przez ubezpieczyciela tylko jako propozycja dla poszkodowanego, na którą nie musi się zgodzić.

dowód : - zeznania świadka J. K. (rzeczoznawca (...) S.A.) – protokół skrócony rozprawy z dnia 28.07.2016 r. – k. 68-69; płyta CD – k. 189;

- kalkulacja naprawy (...) S.A. wykonana przez J. K. w dniu 02.04.2015 r. nr (...) – w aktach szkody w załączeniu.

Po sporządzeniu kalkulacji szkody sprawa trafia do likwidatora merytorycznego, który wydaje decyzję płatniczą na podstawie kosztorysu rzeczoznawcy. Likwidator merytoryczny nie analizuje już kosztorysu, tylko „przepisuje” tylko sumę końcową z kosztorysu.

W (...) S.A., aby ubezpieczyciel zapłacił poszkodowanemu za części oryginalne, konieczne jest udokumentowanie wyższych kosztów za pomocą dokumentów. „Aby poszkodowany otrzymał pełne odszkodowanie wyliczone na podstawie cen części oryginalnych, konieczne jest naprawienie pojazdu. Jeśli poszkodowany złoży kosztorys i faktury, to są one weryfikowane przez rzeczoznawców”.

dowód : - zeznania świadka L. B. (likwidatora merytorycznego szkód komunikacyjnych (...) S.A.) – przesłuchiwana w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Opolu Lubelskim w sprawie I Cps 39/16 – protokół posiedzenia jawnego z dnia 30.11.2016 r. – k. 119 – 120.

Decyzją z dnia 17.04.2015 r. ubezpieczyciel przyznał B. M. odszkodowanie w łącznej kwocie 4.365,73 zł, ale w tym 103,32 zł stanowiły koszty holowania. Odszkodowanie za uszkodzenia pojazdu stanowiła kwota 4.262,41 zł.

dowód : - decyzja (...) S.A. z 17.04.2015 r. – k. 9.

W dniu 15.05.2015 r. M. T. będący rzeczoznawcą motoryzacyjnym sporządził na zlecenie B. M. prywatną opinię nr (...) r. celem ustalenia wszystkich składników i wysokości należnego odszkodowania za szkodę

w pojeździe marki T. (...), rok produkcji 2007, nr rej. (...) będącego własnością B. M.. Wycena została sporządzona metodą kosztorysową z uwzględnieniem uśrednionej rynkowej ceny za jednostki pracochłonności wg miejsca rejestracji pojazdu oraz jednolitej dla wszystkich niezbędnych prac.

Do wyceny rzeczoznawca przyjął średnie stawki za roboczogodzinę prac blacharskich, mechanicznych i lakierniczych stosowane na rynku lokalnym w miejscu rejestracji pojazdu w okresie zaistnienia szkody na poziomie 90 zł/rbg.

Zakres uszkodzeń pojazdu rzeczoznawca przyjął według ustaleń poczynionych przez specjalistów firmy ubezpieczeniowej, którym inicjatywę w tym zakresie oddał poszkodowany zgłaszając szkodę. Ustalenia uszkodzeń pojazdu wykonał specjalista ubezpieczyciela (...) S.A. w dniu 02.04.2015 r.

W oparciu o sporządzoną przez specjalistów ubezpieczyciela dokumentację szkody nie stwierdzono w opiniowanym pojeździe nienaprawionych uszkodzeń, śladów wcześniejszych napraw blacharskich i lakierniczych oraz wymiany części oryginalnych na zamienniki. Pojazd został uznany przez rzeczoznawcę A.M. T. za bezwypadkowy.

M. T. przyjął, że w chwili zdarzenia w samochodzie zabudowane były części oryginalne, bowiem eksperci ubezpieczyciela nie ustalili i nie udokumentowali, aby w uszkodzonym pojeździe znajdowały się inne części niż zabudowane w nim podczas produkcji komponenty.

Szacunkowa wartość rynkowa pojazdu w dniu zaistnienia szkody w stanie nieuszkodzonym ustalona w celu określenia metody likwidacji szkody to 24.900 zł brutto, a szkoda ma charakter częściowy - wycena z dnia 27.04.2015 r. Nr (...).

Rzeczoznawca M. T. oszacował, że należne odszkodowanie odpowiadające kosztowi przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wynosi 9.413,85 zł brutto (w tym 23% VAT) -kalkulacja naprawy nr (...) z dnia 27.04.2015 r.

dowód : - opinia M. T. z dnia 15.05.2015 r. nr 147/2015 r.

z załącznikami: wyceną wartości pojazdu przed szkodą, dokumentacją fotograficzną i kalkulacją naprawy – k. 12 – 19v.

Za sporządzoną opinię M. T. wystawił B. M. w dniu 15.05.2015 r. rachunek nr (...) na kwotę 550,00 zł. Powyższa kwota została uiszczona gotówką w dniu 15.05.2015 r.

dowód : - rachunek z dnia 15.05.2015 r. nr 007/05/2015 – k. 20.

W dniu 25.06.2015 r. w O. została zawarta umowa powierniczego przelewu należnego odszkodowania pomiędzy M. T. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...) i (...) Samochodowych mgr inż. M. A. T. z siedzibą w O. (Cesjonariusz) a B. M. (Cedentem). Na mocy § 1 tej umowy Cedent przełał na rzecz cesjonariusza składniki należnego odszkodowania, jako wierzytelność wynikającą z tytułu zdarzenia odszkodowawczego z dnia 31.03.2015 r., w którym uszkodzony został pojazd marki T. (...) nr rej. (...) w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 31.03.2015 r., zarejestrowaną u ubezpieczyciela (...) S.A. pod nr PL (...). Cesjonariusz przyjął tę wierzytelność na zasadzie powiernictwa celem jej odzyskania od ubezpieczyciela dla cedenta.

dowód : - umowa przelewu powierniczego z dnia 25.06.2015 r. – k. 10.

Pismem z dnia 06.07.2015 r. M. T. zawiadomił (...) S.A. o powyższej cesji wierzytelności. Wskazał, że wierzytelność na kwotę 5.598,12 zł wynikająca z umowy przelewu wierzytelności została nabyta wraz z przysługującymi prawami zgodnie

z art. 509 k.c. Należność wynikać ma z tytułu odszkodowania za szkodę z dnia 31.03. (...). W związku z dokonaną cesją wierzytelności powyższą kwotę ubezpieczyciel winien przełać w terminie 14 dni na podany rachunek bankowy.

Powyższe pismo zostało doręczone (...) S.A. w dniu 09.07.2015 r.

dowód : - zawiadomienie o cesji – k. 11;

- koperta z datą stempla pocztowego 06.07.2015 r. i prezentatą (...) S.A.
z 09.07.2015 r. i w innym miejscu (brak numeracji stron) potwierdzenie nadania
z dnia 06.07.2015 r. – w aktach szkody – w załączeniu.

W piśmie opatrzonym datą 07.07.2015 r. pełnomocnik M. T. sformułował ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty, w którym wezwał (...) S.A. do zapłaty
w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania kwoty 5.701,44 zł ponad dotychczas wypłacone przez (...) S.A. kwoty wraz z ustawowymi odsetkami od 31-go dnia likwidacji szkody. Wskazana kwota stanowi różnicę pomiędzy wyliczeniem wysokości szkody w opinii A.M. T., tj. 9.413,85 zł, a kwotą odszkodowania wyliczoną przez ubezpieczyciela,
tj. 4.262,41 zł powiększoną o kwotę 550 zł tytułem należności za opinię rzeczoznawcy (9.413,85 zł minus 4.262,41 zł = 5.151,44 zł plus 550 zł = 5.701,44 zł).

dowód : - ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 07.07.2015 r. – k. 21 – 21v. i w aktach szkody w załączeniu – brak potwierdzenia daty nadania/ odbioru.

Decyzją z dnia 14.09.2015 r. (...) S.A. podtrzymało dotychczasowe stanowisko nie znajdując podstaw do dopłaty odszkodowania. W uzasadnieniu ubezpieczyciel wskazał m.in. na przyjętą przez (...) S.A. przeciętną wysokość cen części zamiennych i kalkulację jako formę likwidacji szkody. Jednocześnie ubezpieczyciel wskazał na możliwość rozliczenia szkody w oparciu o rachunki z naprawy. Ubezpieczyciel nie uznał też roszczenia o zapłatę kwoty 550 zł tytułem zwrotu kosztów opinii prywatnej rzeczoznawcy.

dowód : - decyzja (...) S.A. z dnia 14.09.2015 r. – k. 22-22v.

B. M. naprawiał przedmiotowy samochód marki T. systemem gospodarczym. Części nabył na rynku wtórnym, przez Allegro oraz na giełdzie
w M.. Prace naprawcze wykonali jego znajomi. Nie posiada rachunków ani faktur za naprawę samochodu. Naprawa tym systemem kosztowała go około 5.000 zł. Kwota odszkodowania otrzymana w wyniku postępowania likwidacyjnego (...) S.A. nie wystarczyła na naprawę samochodu.

dowód : - zeznania świadka B. M. (właściciela pojazdu) – przesłuchiwany w drodze pomocy prawnej przed Sądem Rejonowym w Wieluniu VIII Zamiejscowym Wydziałem Cywilnym z siedzibą w P. w sprawie VIII Cps 9/16 – protokół skrócony posiedzenia jawnego z dnia 29.09.2016 r. - k. 98-99; płyta CD – k. 100.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do całego żądania głównego
z uwzględnieniem rozszerzenia powództwa, natomiast oddaleniu podlegało jedynie częściowo roszczenie odsetkowe.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy bezsporne były okoliczności zdarzenia szkodowego, wina sprawcy szkody, odpowiedzialność strony pozwanej za skutki zdarzenia jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zakres uszkodzeń w pojeździe B. M., jak również przebieg i wynik postępowania likwidacyjnego szkody. Strona pozwana nie kwestionowała również cesji powierniczej składników odszkodowania należnych poszkodowanemu właścicielowi uszkodzonego pojazdu na rzecz powoda M. T.. Sporna natomiast była dalsza kwota dochodzona w procesie ponad przyznaną już przez ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym tytułem odszkodowania za zniszczony samochód kwotę 4.262,41 zł. Wprawdzie strony zgodnie przyjęły jako podstawę wyliczenia odszkodowania średnie stawki za roboczogodzinę pracy obowiązujące lokalnie w miejscu rejestracji pojazdu, ale już kwoty ustalone na tej podstawie były rozbieżne. Sporna pozostawała też kwestia rodzaju części zamiennych, których ceny winny być brane pod uwagę przy wyliczaniu kwoty należnego odszkodowania. Natomiast po ustaleniu w postępowaniu sądowym, że B. M. naprawił samochód metodą gospodarczą za kwotę

około 5.000 zł, (...) S.A. kwestionowało dochodzenie odszkodowania w wysokości hipotetycznej na podstawie kosztorysu, tudzież opinii biegłego i domagało się ustalenia jako należnego odszkodowania realnego kosztu naprawy stanowiącego realny uszczerbek majątkowy poszkodowanego. Jednocześnie pozwany ubezpieczyciel wskazywał na nieudowodnienie realnych kosztów naprawy fakturami/ rachunkami jak również niewykazanie przez powoda serwisowania przedmiotowego samochodu w autoryzowanych salonach marki T. przy użyciu oryginalnych części zamiennych. Strona pozwana zakwestionowała też żądanie zwrotu kosztu sporządzenia prywatnej opinii przez powoda na zlecenie poszkodowanego B. M., podnosząc brak związku przyczynowego ze szkodą i zarzucając poszkodowanemu, iż nie złożył odwołania i nie przedłożył ubezpieczycielowi rachunku w ramach zasady minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem. Ponadto, sporna pomiędzy stronami procesu była data początkowa naliczania odsetek.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty z przebiegu postępowania likwidacyjnego przedłożone przez obie strony, zeznania świadków – likwidatorów (...) S.A. i poszkodowanego B. M., natomiast wysokość szkody Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego sądowego K. S. w wariantcie pierwszym, tj. przy użyciu do naprawy części nowych oryginalnych.

Podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela w przedmiotowej sprawie stanowi art. 822 § 1 k.c., który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego

w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Z kolei § 4

w/w artykułu stanowi, że uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji z tytułu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych sprawcy szkody na podstawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 2060 j.t. ze zm.) – dalej: „ustawa” lub „ustawa

o ubezpieczeniach obowiązkowych”. Artykuł 34 ust 1 ustawy stanowi, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną

w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Natomiast zgodnie

z treścią art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1).

W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2). Nadto, stosownie do treści

art. 363 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu (§ 1). Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić

w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (§ 2).

Przytoczony powyżej art. 361 § 2 k.c. statuuje zasadę pełnej restytucji szkody,

a wybór sposobu likwidacji szkody, tj. restytucję naturalną lub zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, ustawodawca pozostawił poszkodowanemu (art. 363 k.c.) – w tym przypadku powodowi z uwagi na cesję wierzytelności. Natomiast żaden z przepisów prawa nie obliguje poszkodowanego do naprawy pojazdu, w celu otrzymania odszkodowania, ani też żaden

z przepisów nie zmienia przytoczonych wyżej podstaw odpowiedzialności w sytuacji, gdy ta naprawa rzeczywiście nastąpiła. Skoro powód wybrał zapłatę stosownego odszkodowania jako sposób likwidacji szkody, to bez znaczenia jest okoliczność, czy naprawa pojazdu faktycznie miała miejsce i za jaką kwotę. Brak jest również podstaw do twierdzenia, że wysokość rzeczywiście poniesionych kosztów naprawy stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela OC, bowiem stoi w sprzeczności z zasadą pełnej restytucji szkody. Abstrahując od okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, że naprawa pojazdu metodą gospodarczą, na własną rękę, samodzielnie czy przy pomocy znajomych, przy użyciu części niskiej jakości, tudzież nabytych na rynku wtórnym, nie może stanowić górnej granicy odpowiedzialności ubezpieczyciela OC za szkodę komunikacyjną, bowiem uszkodzony pojazd: po pierwsze już zawsze będzie traktowany w obrocie jako pojazd powypadkowy, a po drugie pojazd naprawiany własnym sumptem przy użyciu części gorszej jakości traci tym samym na swojej wartości. Są to oczywiste wnioski wynikające już z zasad doświadczenia życiowego. Ponadto, w orzecznictwie Sądu Najwyższego już od wielu lat ugruntowane jest stanowisko, że uprawniony do odszkodowania może domagać się od ubezpieczyciela zwrotu kosztów naprawy pojazdu przy użyciu nowych oryginalnych części zamiennych. Dla przykładu, Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 11 czerwca 2003 r., V CKN 308/01, LEX nr 157324, wskazał m.in., że: „ W przypadku uszkodzenia samochodu odszkodowanie obejmuje przede wszystkim kwotę pieniężną, konieczną do opłacenia jego naprawy lub przywrócenia do stanu sprzed wypadku. Osoba odpowiedzialna jest zobowiązana zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu samochodu, do których należą koszty nowych części i innych materiałów (wyrok Sądu Najwyższego z 20 października 1972 r., II CR 425/72, OSNCP 1973, nr 6, poz. 111). Przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody”. Kolejno, w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 listopada 1980 r., III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186, LEX nr 2641, Sąd Najwyższy podniósł, że: „ Z zasady wyrażonej w art. 363 § 1 k.c. wynika, że w razie uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej. Do wydatków tych należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Poszkodowany chcąc przywrócić stan poprzedni uszkodzonego w wypadku pojazdu nie ma możliwości zakupu starych części czy też nie ma możliwości żądania, aby stacja obsługi wykonująca naprawę w miejsce uszkodzonych w czasie wypadku części pojazdu wmontowała stare części już częściowo zużyte”. Natomiast zgodnie z tezą Uchwały Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11, (OSNC 2012/10/112, Prok.i Pr.-wkł. 2013/4/38, LEX nr 1129783, www.sn.pl, Biul.SN 2012/4/5, M.Prawn. 2012/24/1319-1323): „ Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.”

Ostatnie z przytoczonych orzeczeń wskazuje też pośrednio na rozkład ciężaru dowodu. To ubezpieczyciel, jako profesjonalista, winien przeprowadzić sprawnie i rzetelnie proces likwidacji szkody i wypłacić pełne należne odszkodowanie przy zastosowaniu nowych oryginalnych części zamiennych, a jeżeli zastosowanie takich części powodowałoby

w konkretnej sprawie wzrost wartości pojazdu, to o ten wzrost można byłoby obniżyć odszkodowanie, ale winien to wykazać właśnie ubezpieczyciel, czego w przedmiotowej sprawie nie zrobił.

Poszkodowany B. M., a po cesji M. T., mieli pełne prawo domagać się wypłaty pełnego odszkodowania w oparciu o rzetelną kalkulację szkody i nie zmienił tego fakt naprawy pojazdu we własnym zakresie w ramach własnych możliwości

i środków przez właściciela. B. M. nie musiał wcale przedkładać faktur czy też rachunków (którymi zresztą – jak zeznał – nie dysponuje). Gdyby nawet (...) S.A. wypłaciło na rzecz poszkodowanego kwotę 5.000 zł, o której mówił jako świadek B. M., to nie jest to rzeczywista wartość szkody wyceniona przez biegłego sądowego na kwotę 10.415,39zł (o czym niżej). Właściciel naprawił tyle ile zdołał i w sposób, jaki był dla niego finansowo dostępny, tj. przy

pomocy znajomych i przy użyciu części, jakie udało mu się zakupić, a do takiej formy naprawy przyczynił się właśnie ubezpieczyciel wypłacając rażąco zaniżoną ponad dwukrotnie kwotę odszkodowania (4.262,41 zł zamiast 10.415,39 zł). Poszkodowany dopełnił również ze swej strony należytej staranności zgłaszając szkodę już w dniu zdarzenia i udostępniając samochód ubezpieczycielowi celem dokonania oględzin, a (...) S.A., jako profesjonalista, winien był od razu prawidłowo bez zaniżania wyliczyć i wypłacić należne odszkodowanie, nie czekając na odwołanie ze strony właściciela pojazdu. Nadto, należy zwrócić uwagę na fakt, iż B. M. przeszedł udar mózgu i boryka się z jego konsekwencjami. Ma problemy z mówieniem, zarówno z fizycznym artykułowaniem słów, jak i z dokładnym kojarzeniem faktów z okresu wypadku i postępowania likwidacyjnego. Jak sam stwierdził podczas przesłuchania nie składał odwołań do (...) S.A. na piśmie, bowiem nie potrafi pisać tak biegle. Natomiast powierzył prowadzenie tej sprawy M. T. na mocy umowy cesji powierniczej, choć szczegółów poszkodowany nie potrafił wysłowić. Nie zmienia to faktu, że postępowanie likwidacyjne szkody nie jest swoistą „licytacją” żądań, a do takiego wniosku prowadzi kalkulacja (...) S.A. sporządzona przez J. K. i jego przesłuchanie w charakterze świadka przed tut. Sądem, który to świadek zwracał uwagę na „wytyczne firmy” tj. (...) S.A. by urealniać koszty naprawy, wartość części, tj. by optymalizować kalkulację naprawy. To na ubezpieczycielu ciąży obowiązek rzetelnego i całościowego przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego szkody, a w jego wyniku wypłacenie poszkodowanemu pełnego odszkodowania zgodnie z zasadą pełnej restytucji szkody, bez oczekiwania na ewentualne odwołanie. Kwestia opóźnienia w złożeniu odwołania tudzież wystąpienia z powodztwem znajduje swoje odzwierciedlenie jedynie w odniesieniu do roszczenia odsetkowego – o czym niżej – ale nie zmienia faktu, że pozwany ubezpieczyciel poprzez swoją „optymalizację” szkody obniżył należne odszkodowanie ponad dwukrotnie porównując kwotę naliczoną przez (...) S.A. (4.262,41 zł brutto) z kwotą wyliczoną przez biegłego sądowego K. S. (10.415,39 zł). Nadto, z zeznań świadka L. B. - likwidatora merytorycznego szkód komunikacyjnych (...) S.A. – wynika wprost, że zgłaszający szkodę w (...) S.A. nie ma żadnych szans na uzyskanie odszkodowania w oparciu o części oryginalne, jeśli samochód nie został faktycznie naprawiony po tej konkretnej kolizji przy użyciu tych części. Nadto, nawet jeśli zostanie naprawiony przy użyciu części oryginalnych i poszkodowany przedstawi (...) S.A. na tę okoliczność faktury, to i tak jeszcze niekoniecznie pełne odszkodowanie otrzyma, bowiem te rachunki i faktury trafiają jeszcze do oceny rzeczoznawców ubezpieczyciela. Świadek L. B. zeznała bowiem: „Aby poszkodowany otrzymał pełne odszkodowanie wyliczone na podstawie cen części oryginalnych, konieczne jest naprawienie pojazdu. Jeśli poszkodowany złoży kosztorys i faktury, to są one weryfikowane przez rzeczoznawców” (k. 119v.). Są to działania stojące w jawnej sprzeczności z zasadą pełnej restytucji szkody.

Biegły sądowy K. S. w sporządzonej na zlecenie Sądu opinii wyliczył koszt naprawy pojazdu poszkodowanego w trzech wariantach w zależności od rodzaju części zamiennych, które miałyby zostać użyte do naprawy. Mając na uwadze powyższe wywody

o uprawnieniu poszkodowanego do uzyskania odszkodowania wyliczonego w oparciu o ceny nowych oryginalnych części zamiennych, Sąd przyznał powodowi (tj. cesjonariuszowi powierniczemu) w wyroku odszkodowanie wyliczone w oparciu o ten wariant, w którym do naprawy zastosowane będą nowe oryginalne części zamienne sygnowane znakiem „O”. Zastosowania takich części domagał się powód, nadto rzeczoznawca (...) S.A. dokonujący pojazdu nie znalazł w pojeździe ani jednej zamontowanej nieoryginalnej części. Nadto, co istotne, biegły sądowy K. S. wyraźnie wskazał, że w tym konkretnym przypadku zastosowanie do naprawy nowych, oryginalnych części zamiennych nie spowoduje zwiększenia wartości samochodu w stosunku do jego wartości sprzed szkody, a tylko taki argument mógłby przemawiać za nieuwzględnieniem żądania wypłacenia odszkodowania

w oparciu o te części. Poza tym biegły sądowy w swojej opinii obszernie wyjaśnił różnice

w nazewnictwie i jakości poszczególnych rodzajów części zamiennych (k. 136-138 akt, tj. pkt IV opinii). I tak np. części zapasowe „równoważne oryginalnym” – symbol „Q” są wprawdzie częściami zapasowymi o tej samej jakości co elementy stosowane w montażu pojazdu i które są produkowane zgodnie ze specyfikacjami i normami produkcji dostarczonymi przez producenta tych pojazdów, jednak to producent tych części zaświadcza, że zostały one wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i normami produkcji producenta pojazdów.

W ocenie Sądu fakt zaświadczenia jakości tych części przez producenta tych części a nie przez producenta pojazdu danej marki może wprowadzać u przeciętnych konsumentów -

w tym właściciela uszkodzonego pojazdu w niniejszej sprawie jak i potencjalnych nabywców jego pojazdu – wątpliwości co do jakości. Skoro w pojeździe B. M. zamontowane były części oryginalne, to ma on prawo (tak jak i powód tj. cesjonariusz powierniczy) domagać się zwrotu należności również w oparciu o takie części. Zwłaszcza, że de facto różnica w wysokości odszkodowania obliczona przez biegłego w oparciu o te dwa rodzaje części („O” lub „Q”) wynosi zaledwie kilkaset złotych (10.191,98 zł – wariant I, 9.704,98 zł – wariant II). Natomiast w ogóle nie wchodzi w grę w okolicznościach przedmiotowej sprawy wyliczanie odszkodowania przy zastosowaniu zamienników „o porównywalnej jakości”. Biegły wyraźnie bowiem podkreślił, że części zapasowe o porównywalnej jakości („PC”, „PT”, „P”) w ogóle nie muszą być produkowane zgodnie ze specyfikacjami i normami przyjętymi lub zalecanymi przez producenta pojazdu, a w praktyce okazuje się, iż te części są wykonane niedokładnie, mało precyzyjnie, co powoduje trudności z ich prawidłowym dopasowaniem do reszty elementów (k. 137). Wobec powyższego, Sąd mając na uwadze opinię biegłego w I wariancie ustalił wysokość należnego odszkodowania przy zastosowaniu nowych części oryginalnych „O” na łączną kwotę 10.415,39 zł brutto. Od tej kwoty należało odjąć wysokość odszkodowania przyznaną już przez ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego szkody, tj. 4.262,41 zł, a więc w wyroku Sąd zasądził tytułem odszkodowania za uszkodzenia samochodu kwotę **6.152,98 zł**. Nadto, Sąd zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę **550,00 zł** tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej opinii powoda, stąd w punkcie I sentencji wyroku ab initio znajduje się łączna kwota **6.702,98 zł** (6.152,98 zł + 550 zł).

Sąd Najwyższy w Uchwale z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 24/04, (OSNC 2005/7-8/117, Prok.i Pr.-wkł. 2005/1/32, Biul.SN 2004/5/6, Wokanda 2004/7-8/12, Wspólnota 2004/14/55, M.Prawn. 2005/3/162, M.Prawn. 2004/13/583, M.Prawn. 2004/15/720, LEX nr 106617) wskazał, że „Odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego”. Wobec faktu,

iż w niniejszej sprawie (...) S.A. znacznie obniżyło koszty wypłaconego odszkodowania (ponad dwukrotnie), a właściciel pojazdu nie ma wiedzy specjalistycznej w dziedzinie mechaniki pojazdowej, a nadto, na skutek udaru ma problem w artykułowaniu swojego stanowiska, miał pełne prawo zwrócić się do rzeczoznawcy, który fachowo wyceni wysokość szkody. Wprawdzie w okolicznościach przedmiotowej sprawy powodem jest ten sam rzeczoznawca, który sporządził prywatną wycenę, jednakże jego legitymacja czynna

w procesie pochodzi z umowy cesji powierniczej zawartej z bezpośrednio poszkodowanym właścicielem uszkodzonego pojazdu, a istotą cesji powierniczej jest egzekwowanie roszczeń na rzecz cedenta, a tym samym ostatecznym beneficjentem zasądzonej w uzasadnianym wyroku kwoty jest B. M.. Wprawdzie opinia ta nie może zostać potraktowana na równi z opinią biegłego sądowego (art. 278 k.p.c.), jednak nie oznacza to, że nie ma mocy dowodowej. Poza tym, że jest wyrazem stanowiska procesowego strony, to stanowi dowód z dokumentu prywatnego stanowiącego dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.).

Odnośnie zasądzonych w wyroku odsetek wskazać należy na ustawowy 30 –dniowy termin likwidacji szkody przewidziany dla ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zarówno w kodeksie cywilnym (art. 817 § 1 Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku) jak i w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych (art. 14 ust. 1 - Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie). Brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do skracania tego podstawowego terminu w sytuacji, gdyby ubezpieczyciel wydał decyzję

i przyznał odszkodowanie przed upływem 30 dni. W takiej sytuacji odsetek za zwłokę uprawniony może żądać i tak dopiero od 31- go dnia likwidacji szkody, jednak jedynie od takiej konkretnej kwoty, którą wskazał ubezpieczycielowi jako swoje żądanie. Dopiero takie sprecyzowane kwotowo żądanie stanowi dla ubezpieczyciela wezwanie do zapłaty (art. 455 k.c.) inicjujące ww. 30 – dniowy termin likwidacji szkody (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 1999 r., III CKN 315/98, OSNC 2000 nr 2, poz. 31, str. 52, Biul. SN 1999 nr 10, poz. 6, MoP 1999 nr 12, str. 44, PG 2000 nr 1, str. 1, Wokanda 1999 nr 11, str. 3, Biul. Inf. Pr. 2000 nr 1, str. 3, OSG 2000 nr 1, poz. 8, str. 56, Legalis Numer 44520; Wyrok

Sądu Apelacyjnego w Krakowie I Wydział Cywilny z dnia 23 grudnia 2014 r., I ACa 1379/14, Legalis nr 1203367; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku - I Wydział Cywilny z dnia 20 marca 2014 r., I ACa 849/13, Legalis nr 831307). W okolicznościach niniejszej sprawy szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 31.03.2015 r., jednak bez podania jakiegokolwiek żądanej kwoty. Dopiero w zawiadomieniu o cesji M. T. wezwał (...) S.A. do zapłaty kwoty 5.598,12 zł. Pismo do zostało skutecznie doręczone ubezpieczycielowi w dniu 09.07.2015 r. zgodnie z prezentatą (...) S.A. Jednak w piśmie opatrzonym datą 07.07.2015 r., które znajduje się w aktach szkody (brak jest potwierdzenia nadania tudzież odbioru bądź prezentaty) pełnomocnik M. T. wystosował do (...) S.A. wezwanie do zapłaty kwoty 5.701,44 zł, na którą składały się kwoty: 5.151,44 zł odszkodowania i 550,00 zł za opinię rzeczoznawcy. Takie też żądania powód powielił w pozwie. Wobec powyższego, Sąd przyjął jako datę zgłoszenia kwotowego żądania odszkodowania w wysokości 5.151,44 zł dzień 09.07.2015 r. - który to dzień wskazał również ubezpieczyciel w odpowiedzi na pozew jako datę ewentualnego opóźnienia - i od tej daty Sąd naliczył w wyroku odsetki aż do dnia 12.06.2017 r., tj. do dnia doręczenia stronie pozwanej pisma powoda z rozszerzeniem powództwa (potwierdzenie odbioru - k. 187). Co do kwoty, o którą powód rozszerzył żądanie pozwu, pismo zawierające rozszerzenie powództwa należało potraktować jako wezwanie do zapłaty. W ocenie Sądu brak było podstaw by doliczać ubezpieczycielowi po raz kolejny 30 - dniowy termin likwidacji szkody, skoro postępowanie likwidacyjne już zostało przeprowadzone i zakończone, a ubezpieczyciel już dokonał oględzin pojazdu, sporządził kalkulację szkody i zajął ostateczne stanowisko. Tym samym od dnia 13.06.2017 r. do dnia zapłaty Sąd naliczył odsetki od kwoty łącznej powiększonej ww. pismem tj. 6.152,98 zł. Natomiast odsetki od kwoty 550,00 zł zasądzonej tytułem zwrotu kosztów prywatnej opinii Sąd naliczył zgodnie z żądaniem powoda od dnia 22.07.2015 r., bowiem żądanie tej kwoty zostało zgłoszone ubezpieczycielowi (art. 455 k.c.) w piśmie opatrzonym datą 07.07.2015 r. (w aktach szkody).

Ponadto, wskazać należy, że w dniu 01.01.2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1830). Zmieniła ona m.in. brzmienie art. 481 k.c. Natomiast stosownie do treści art. 56 tej ustawy do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Artykuł 481 § 2 k.c. w dotychczasowym brzmieniu przewidywał, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Po zmianie wprowadzonej powyższą ustawą powyższy paragraf stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I sentencji wyroku podzielił należności odsetkowe na okresy do 31.12.2015 r. (odsetki ustawowe) i od 01.01.2016 r. (odsetki ustawowe za opóźnienie).

W pozostałym zakresie żądania odsetkowe powoda należało oddalić ze wskazanych powyżej względów (pkt II sentencji wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c., zgodnie z którym Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Powództwo było uzasadnione tak co do zasady jak i całego żądania głównego. Oddaleniu podlegało jedynie częściowo roszczenie odsetkowe. Tym samym strona pozwana winna zwrócić powodowi wszelkie niezbędne i celowe procesu. Na zasądzoną w punkcie III sentencji wyroku od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę **3.413,26 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu składają się następujące należności: 286 zł - opłata sądowa od pozwu, 50 zł - opłata sądowa od rozszerzonego powództwa, 660,26 zł - wykorzystana kwota zaliczki wniesionej przez powoda na poczet opinii biegłego, 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa, 2.400 zł - tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego powoda przez pełnomocnika w osobie adwokata - na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

Wynagrodzenie biegłego sądowego K. S. zasądzone prawomocnym postanowieniem Referendarza sądowego z dnia 22.05.2017 r. w kwocie 1.460,26 zł zostało wypłacone z zaliczki wpłaconej przez (...) S.A. w kwocie 800,00 zł (wykorzystana

w całości) oraz w kwocie 660,26 zł z zaliczki wniesionej przez powoda. Cała zaliczka powoda została wniesiona w kwocie 800 zł. Tym samym pozostała niewykorzystana kwota **139,74 zł** z zaliczki powoda, którą to kwotę Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Oleśnie winien zwrócić M. T. na podstawie art. 84 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623 t.j. ze zm) – pkt IV sentencji wyroku.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.